

Staten skulde være en Nødvendighed tilstede til at estergive dem deres Gjæld; men isærdesleshed kan jeg ikke gaae ind derpaa, naar jeg sammenholder dette Forslag med de mange forskjellige Tilfælde, der ere mig bekendte, hvor man af Folk med yderst knappe Indtægter med en overordentlig Strengthed har inddrevet og afdraget fra disse knappe Indtægter, for at gjøre sig betalt paa en saadan Skyld. Skal man og vil man, og er det rigtigt at gaae frem med en saadan Strengthed, som i flere Tilfælde er mig bekendt, at man er gaaet frem mod Folk med saa smaa Indtægter, at man ikke kan forudsætte, at de kunne affee Meget deraf, saa mener jeg, at der langt mindre maa være Tale om Eftergivelse eller Nedsættelse for Mænd med langt større Lønninger. For at nævne et Exempel, er det mig bekendt, at en Mand, som ved Reductionen afgif fra Soldvæsenets Tjeneste med sin halve Gage, er ikke alene bleven nødt til at forkaffe sig en Livsforfikkingspolice til at sætte i Sikkerhed for den Skyld, han maatte have, men han er ogsaa ved maanedlige Afdrag blevet fradraget endeel af denne sin halve Gage. Men der er et endnu mere sørgeligt Exempel, som er mig bekendt, idet nemlig en 80 aarig Enke, som havde en Gjæld af 100 Rbd., der var stiftet i Aaret 1814, og som kun har en aarlig Understøttelse af 20 Rbd. fra Finantskassen — en saadan Enke, der svarede, da hun blev krævet, „at hun ikke vilde kunne gjøre Afdrag paa disse 100 Rbd., medmindre man vilde tilbageholde Noget af disse 20 Rbd., blev paa Grund af dette Svar berøvet alle de 20 Rbd., og uagtet hun senere gjorde opmærksom paa, at man maatte have misforstaaet hende, da hun ikke havde sagt eller kunnet mene, at hun kunde undvære samtlige de 20 Rbd., men kun et ringe Afdrag deraf, har hun dog ikke kunnet faae det Ringeste siden af disse 20 Rbd. igjen. Naar man mød en 80 aarig Enke kan gaae saaledes frem, kan jeg ikke forstaae, at Folk, som ere opførte med en Gage af 4,000 Rbd. om Aaret, skulde estergives deres Gjæld.

Jeg kan altsaa ikke gaae ind paa, hvad den ærede sidste Taler anbefalede med Hensyn til de 3 Forstnævnte. Hvad Nr. 2, Geheimre-Conferentsraad Collin, angaaer, staaer han op-

ført med en aarlig Indtægt af 4,000 Rbd., og han skylder Staten 1,000 Rbd.; som Grund, hvorfor han mener, at disse 1,000 Rbd. maatte estergives ham, har han anført, at han i 1831, da han var Finantsdeputeret paa 2,000 Rbd. Gage, overtog en Directeurspost ved Grev Moltkes Udtrædelse af Rentekammeret uden nogen Forhøielse af denne Gage paa 2,000 Rbd.; han har anført, at han var ledende Medlem i den Commission, som i 1839 blev nedsat for at undersøge det Frederiksborgske Stutteri, uden Honorar, og han har endvidere anført, at han som Theaterdirecteur nøiedes med 500 Rbd. i Gage, uagtet Kongen havde tilbudt ham 600 Rbd. Det er vistnok patriotiske Offre, denne Mand har gjort, men ligesaa lidt som jeg troer, at han dengang har gjort det for senere at paaberaabe sig det, for at faae 1000 Rbd. estergivet, ligesaa lidt troer jeg nu, at Staten af et saadant Hensyn skal gaae hen og bevilge en saadan Eftergivelse, naar Manden har 4,000 Rbd. i aarlig Indtægt.

Profesor Høegh-Guldberg, der har en Indtægt af 2,200 Rbd. om Aaret, anfører den Tjeneste, han skal have gjort Finantserne i 1808, og der indskrænker sig til, at han med Familie forærede Finantsvæsenet et Gavebrev, som deres Fader i tidligere Tid, da han var Minister, havde faaet.

Nr. 4 Sognepræst for Skjodstrup og Eisted Menigheder i Aarhus Stift, K. Njer, forlanger denne Eftergivelse, støttende sig paa de foregaaende Kongers Løfter, som en Ligefrem Ret, men siger han, dersom den nuværende Forfatning — jeg kan ikke sige, at det er ordlydende, men det er den Mening, han udtaler — kan ophæve en saadan Ret, saa vil jeg bede om det som en Naade; men jeg kan ikke begribe, hvorledes denne Mand kan bede den nuværende Rigsdag om en Naade ifølge den Dom, han sælger om den. Han har nemlig under den forrige Rigsdag indsendt en Erklæring til os, hvori han ligefrem har udtalt sig om Tilstanden her i Landet, om Forandringen i vore indre Anliggender siden 1848, med disse Ord: „Var der før 1848 Noget, som kunde ønskes forandret, er det dog vist, at vi siden ere blevne pådfede med Skorpioner og ikke med Svøber“ (Latter).